

S Erasmom do Veľkej Británie

Po schválení projektu, podpísaní zmluvy, zakúpení letenky a zabezpečení ubytovania bolo všetko v najlepšom poriadku a tak som sa mohla vybrať do Londýna za vzdelávaním a zlepšovaním svojich poznatkov z oblasti anglického jazyka a kultúry.

Let som absolvovala z Bratislavy na letisko Stansted, odkiaľ som približne hodinu pokračovala vlakom na Liverpool station. Po zakúpení Oyster card som sa mohla pohybovať 4 zónami veľkomesta, za ktoré som na 7 dní zaplatila 49£. Moja prvá cesta viedla k hosťujúcej rodine, ktorej domov sa na pár dní stal aj mojím domovom. Privítala ma milá černošská rodinka, ktorá okrem mňa hostila aj ďalších 7 Erasmus študentov z rôznych kútov sveta. Spoločné večere, ktoré boli mimochodom vynikajúce a ešte teraz sa mi za nimi čnie, sa stali skvelou príležitosťou na rozhovory a spoznávanie iných kultúr.

Kade tade

Keďže som do Londýna priletela v sobotu ráno, mala som pred začatím kurzu celé dva dni len na potulky mestom, ktoré postupne odkrývalo všetky svoje krásy a zaujímavosti. Hneď v sobotu som si stihla pozrieť Westminster Abbey, House of Parliament, London Eye, Big Ben, ktorý sa práve rekonštruoval, Trafalgar Square a Piccadilly Circus s nespočetným množstvom turistov. Nevynechala som ani National Gallery, predraženú Regent Street, a farebnú Carnaby Street, ktorá bola mojím úvodom do daždivého anglického počasia. To však, našťastie, trvalo len jeden deň a zvyšok pobytu sa na Londýn usmievalo slnko.

V nedeľu na mňa počkali Tower of London, Tower Bridge, Buckingham Palace, St.James Park a náhodne, alebo osudne, som sa tiež ocitla aj na festivale Juhoamerického jedla, pod názvom Comida Fest. Keďže súčasťou osláv bol aj salsový koncert, a to ja môžem, rozhodla som sa chvíľu zostať, vychutnať si atmosféru a zavrtieť bokmi. Po intenzívnom víkende som unavená padla do postele a tešila sa na jazykový kurz, ktorý mal začať v pondelok ráno.

Metrom za vzdelávaním

Naraňajkovaná a spokojná som nastúpila do metra. Hneď po pár zastávkach zo mňa príjemný pocit opadol, nakoľko sa priestor zmenšoval a počet na mne „nalepených“ cestujúcich sa zväčšoval. Pomoc! Cesta trvala takmer hodinu. Bledá, bez dostatku kyslíka, no šťastná, že to mám za sebou, som vystúpila, zhlboka sa nadýchla a namierila si to rovno do jazykovej školy Regent London.

Dostala som sa do zmodernizovanej, 300 rokov starej budovy, ktorá kedysi patrila známemu pisateľovi, Samuelovi Pepysovi. Škola sa nachádza len pár minút od Trafalgar Square, Covent Garden, Leicester Square, či London Theaterland. Hneď vedľa je umiestnený park Victoria Embankment Gardens, ktorý je priam ideálnym miestom na trávenie obedových prestávok.

Vráťme sa ale ku škole, ktorá ponúka kurzy anglického jazyka pre jednotlivcov a malé skupiny a pripravuje na skúšky ako Cambridge English exam a IELTS Exam. V ponuke má tiež špecializované kurzy pre profesionálne potreby. Ja som sa zúčastnila 25 hodinového

intenzívneho kurzu, pod názvom Methodology and Language Improvement for English Teachers. Kurz je navrhnutý pre učiteľov anglického jazyka a zaoberá sa metodikou učenia.

Deň s „nejtív spíkrami“

Na začiatku dňa privítala všetkých študentov pani riaditeľka, milá drobná osoba s veľkým zmyslom pre humor. Čože? Angličania vôbec nie sú suchári!

Dobre naladení sme sa po uvítacom „ceremoniáli“ rozprchlí do svojich tried a proces vzdelávania mohol začať. V skupine sme sa stretli tri Slovenky, Ruska, Češka, Nemka, Portugalka a, aby nám bez chlapov nebolo smutno, spoločnosť nám, za odmenu, robil aj jeden Poliak.

Deň bol rozvrhnutý do troch blokov, ktorými nás sprevádzali traja rôzni učitelia. Šarmantný Anthony, ktorý nás previedol, okrem iného, aj hodinou japončiny, vtipný Bill s večným úsmevom na tvári a flegmatická Lucy, učiteľka žijúca v Taliansku. Všetko veľkí profesionáli, ktorí nám odovzdávali svoje vedomosti, delili sa s nami o skúsenosti a robili hodiny zaujímavými.

Kto mal po škole čas a chuť, mohol sa zúčastniť spoločenského programu, ktorý zahŕňal prehliadku jedného zaujímavého miesta v Londýne. Aktivitu samozrejme organizovala škola a sprievodcami boli učitelia pripravení odpovedať na hŕbu otázok zo strany študentov.

Takto nejako prebiehal každý deň, od pondelka do piatka. Kto sa nezapojil do organizovaných prehliadok, vymýšľal program sám pre seba.

Využiť čas naplno

Keďže nie vždy obľubujem organizované akcie, patrila som do skupiny samostatne vytvárajúcich si svoj itinerár. Smutné? V žiadnom prípade! Londýn som spoznávala s kolegyňou Dankou, ktorá mi robila spoločnosť a pobyt v zahraničí bol tak ešte zaujímavejší.

Vždy po škole sme sa dostali, či už plánovane, alebo neplánovane, na rôzne miesta. Čo to sme nakúpili na Oxford Street, po niekoľkých dňoch hľadania (moje orientačné schopnosti nie sú vždy najlepšie) sme sa dostali do China Townu, navštívili sme krásne Kenstingtonské záhrady a dostali sa do Notting Hillu, kde sa mi páčilo asi najviac. Keby sme prišli len o týždeň neskôr, mohli sme byť súčasťou Notting Hillského karnevalu, ktorý sa tam každoročne koná v auguste už od roku 1966 a patrí medzi najväčšie pouličné festivaly na svete. Nabudúce si to nenechám ujsť.

Keďže s Dankou sa rady kultúrne vyžívame, navštívili sme tiež divadlo Piccadilly, v ktorom sme si pozreli muzikál Strictly Ballroom. Šou plná tanca, emócií a angličtiny s austrálskym prízvukom. Občas sme na seba zmätene pozreli a pohľadom si vymenili otázku „rozumieš?“. Oči hovorili „nie“, ale nevadí, aj to sa stáva.

Dostali sme sa aj do Covent Garden, obchodného a zábavného centra, kde sa prezentujú rôzni pouliční umelci. Pri pohľade na niektorých z nich, som mala zmiešané pocity, nakoľko môj žalúdok nezvládal dostatočne dobre to, čo moje oči videli. Umelec so sadomasochistickými

sklonmi, ktorý si vykĺbil rameno a omotal ruku okolo svojho tela asi desaťkrát, ma doslova donútil odísť z miesta činu. Danka si to zjavne užívala a pohľad na neho s ňou nič nerobil. Klobúk dole.

Musím sa priznať, že milujem všetko, čo ma niečo spoločné s Talianskom. Little Venice preto vo mne vyvolalo predstavu Benátok a tak som samozrejme namierila svoje kroky, a tiež Dankine kroky, na toto čarovné miesto. Odtiaľ sme sa vybrali do krásneho Regent Parku, ktorý obýva nespočetné množstvo holubov, husí a iných vtákov. Okrem nich tu však nájdete napríklad aj Open Air Theatre, alebo po slovensky divadlo v prírode, kde sa konajú rôzne vystúpenia.

Naozaj sme študovali

Zatiaľ to asi znie, že som do Londýna odletela len za zábavou, cestovaním a spoznávaním nových miest. No v skutočnosti to tak nie je! Dôkazom je certifikát, ktorý som ja, a všetci ostatní študenti, dostala v posledný deň konania kurzu. V Londýne. S množstvom lákadiel. Bez nulovej absencie! Dobré čítate milí študenti, bez nulovej. To si dovoľte! ☺

V meste študentov

Po absolvovaní kurzu a získaní certifikátu, sme si v rámci cesty do Londýna urobili výlet do Oxfordu. Z Victoria station sme tam autobusom boli za dve hodiny. Po príchode sa nám vynárala jedna krajšia ulička za druhou. Mesto bolo čisté, upravené, plné turistov, života a samozrejme vysokých škôl.

Netreba asi spomínať, že tu sídli Oxfordská univerzita, ktorá je najstaršia v anglicky hovoriacich krajinách a tretia najstaršia v Európe. Založená bola v 11.storočí a patrí medzi najprestížnejšie univerzity sveta.

My sme sa s Dankou bližšie pozreli na Trinity college, ktorá je súčasťou, už spomínanej, Oxfordskej univerzity. Nachádza sa tu recepcia, obedová hala, knižnica, ubytovacie priestory, učebne, pracovňa, spoločná miestnosť a nádherné zelené záhrady, po ktorých trávnikoch sme si s radosťou pobehali bosé. Po niekoľkých dňoch strávených v betónovej džungli to chcelo trochu kontaktu s prírodou.

Prehliadka mesta bola zážitkom, očarené sme nasadli na autobus a v neskorých večerných hodinách sme dorazili naspäť do Londýna.

Ešte zopár miest

V nedeľu sa naše cesty s Dankou rozišli. Ona nasadla do lietadla a ja som ešte využila čas pozrieť si miesta, ktoré sme spoločne navštíviť nestihli.

Rada sa strácam v cudzích mestách. Bez mapy. Vždy ma to zavedie tam, kam som ani neplánovala ísť. Takým spôsobom som sa dostala na pobrežie rieky Temža, ktorá mi bez očakávania ukázala výhľady na St.Paul's Cathedral, London Bridge, Shakespeare theater, či National theater. Romantika.

Pozrela som si tiež Backyard Market, kde majú tovar od výmyslu sveta a City of London. Mesto v meste a zároveň finančné centrum Londýna, v ktorom žije približne 8000 obyvateľov. Veľmi bohatých obyvateľov.

S pôvodnou predstavou kultúrneho zážitku na výstave Picassa, s názvom „Láska, sláva, tragédia“, som sa vybrala do múzea Tate. Nakoniec som sa dostala len do darčekovej predajne múzea, kde som si obrazy slávneho umelca pozrela v jednej z predávaných kníh. Barbarstvo, viem. No nevynechala som návštevu vyhliadkovej terasy umiestnenej na poslednom poschodí Blavatnikovej budovy, ktorá je súčasťou múzea. Bolo to zadarmo. ☺ A bolo to super.

Mojou poslednou zastávkou v Londýne bolo Britské múzeum, konkrétne oddelenie egyptológie. Egypt a jeho múmie ma vždy fascinovali. Pomyselne som odľahčila ďalšie navštívené miesto a spokojná, že som videla takmer všetko, čo som vidieť chcela, som nasadla do lietadla, smer Bratislava.

Slová na záver

Študijný pobyt v Londýne bol jedným slovom úžasný. Zostala som očarená z miest aj ľudí, ktorých som stretla. Regent school môžem každému len odporučiť. Zároveň chcem vyzvať všetkých kolegov učiteľov, aby sa podobných pobytov zúčastňovali, pretože je to skvelá cesta, ako spoznať nové miesta, ľudí a predovšetkým ako si prehĺbiť svoje poznatky a naučiť sa nové veci, možno aj o sebe samom.

Pre študentov je Erasmus tiež ideálna cesta, ako vystúpiť zo zóny komfortu, opustiť mama hotel, spoznať svet a iné kultúry, zbaviť sa predsudkov a otvoriť o niečo viac svoju myseľ. Takže do toho! ☺

Ďakujem pani Malecovej, že aj pod tlakom času pomohla vytvoriť projekt, vďaka ktorému sa moje leto stalo ešte krajším a vedeniu školy, že ma v Erasmus+ projekte podporilo.

Už teraz sa teším na ďalšie podobné skúsenosti a zážitky.

Autor článku: Petra Poláková